

Yttrande 2/2021

(i enlighet med artikel 322.2 i EUF-fördraget)

över kommissionens förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 för att förbättra förutsägbarheten för medlemsstaterna och förtydliga förfarandena vid tvistlösning när traditionella, momsbaserade och BNI baserade egna medel tillhandahålls (COM(2021) 327 final, 25.6.2021, 2021/0161 (NLE))

Innehållsförteckning

	Punkt
Inledning	01–06
Kommentarer	07–38
Finansförvaltning	08–09
Regler för tillhandahållande av egna medel	10–13
Regler för dröjsmålsränta	14–18
Förvaltning av belopp som är omöjliga att uppbära och som rör traditionella egna medel	19–24
Förfaranden vid tvistlösning	25–35
Enhetliga regler för förvaltning av de olika egna medlen	36–38
Slutsats	39–42
Bilaga – Våra förslag till ändringar av förslaget	

EUROPEISKA UNIONENS REVISIONSRÄTT HAR ANTAGIT DETTA YTTRANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 322.2,

med beaktande av kommissionens förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 för att förbättra förutsägbarheten för medlemsstaterna och förtydliga förfarandena vid tvistlösning när traditionella, momsbaseade och BNI-baserade egna medel tillhandahålls (COM(2021) 327 final, 25.6.2021, 2021/0161 (NLE)),

med beaktande av rådets begäran om revisionsrättens yttrande, vilken togs emot den 6 juli 2021,

med beaktande av rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av beslut 2014/335/EU, Euratom¹,

med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov², senast ändrad genom förordning (EU, Euratom) 2016/804 av den 17 maj 2016³,

med beaktande av rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdeskatt⁴, senast ändrad genom rådets förordning (EU, Euratom) 2021/769 av den 30 april 2021⁵,

med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) 2021/768 av den 30 april 2021 om genomförandebestämmelser till systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 608/2014⁶,

¹ EUT L 424, 15.12.2020, s. 1.

² EUT L 168, 7.6.2014, s. 39.

³ EUT L 132, 21.5.2016, s. 85.

⁴ EGT L 155, 7.6.1989, s. 9.

⁵ EUT L 165, 11.5.2021, s. 9.

⁶ EUT L 165, 11.5.2021, s. 1.

med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770 av den 30 april 2021 om beräkning av egna medel baserade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns, om metoder och förfaranden för tillhandahållande av dessa egna medel, om åtgärder för att möta likviditetsbehov och om vissa aspekter av egna medel baserade på bruttonationalinkomst⁷,

med beaktande av Europeiska revisionsrättens tidigare yttranden⁸ över EU:s system för egna medel, särskilt yttrandena 07/2015 och 05/2018.

⁷ EUT L 165, 11.5.2021, s. 15.

⁸ Yttrandena 11/2020 (EUT C 26, 22.1.2021, s. 1), 05/2018 (EUT C 431, 29.11.2018, s. 1), 07/2015 (EUT C 5, 8.1.2016, s. 1), 07/2014 (EUT C 459, 19.12.2014, s. 1), 02/2012 (EUT C 112, 18.4.2012, s. 1), 02/2008 (EUT C 192, 29.7.2008, s. 1), 02/2006 (EUT C 203, 25.8.2006, s. 50), 04/2005 (EUT C 167, 7.7.2005, s. 1) och 07/2003 (EUT C 318, 30.12.2003, s. 1).

Inledning

01 Systemet för att finansiera Europeiska unionens budget har inte reformerats nämnvärt sedan 1988. Under de senaste 33 åren har de huvudsakliga intäktskategorierna varit traditionella egna medel och egna medel baserade på mervärdesskatt (moms) och bruttonationalinkomst (BNI).

02 Inom ramen för den fleråriga budgetramen 2021–2027 trädde ett nytt beslut om egna medel⁹ i kraft den 1 juni 2021 som tillämpas retroaktivt sedan den 1 januari 2021 efter det att ratificeringsprocessen i medlemsstaterna hade slutförts. I det reformerade systemet för EU-finansiering har de tre befintliga intäktskällorna behållits men med vissa ändringar för två av dem (traditionella och momsbaserade egna medel). Dessutom har en ny kategori av egna medel införts bestående av nationella bidrag baserade på vikten av plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns.

03 Den nuvarande rättsliga ramen för genomförandet av beslutet om egna medel omfattar två förordningar om tillhandahållande av egna medel: en för traditionella, momsbaserade och BNI-baserade egna medel (förordningen om tillhandahållande)¹⁰ och en för de nya egna medlen baserade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns¹¹. Det finns också en separat förordning som omfattar vissa av bestämmelserna för uppbörd av momsbaserade egna medel¹².

04 Förordningen om tillhandahållande är en hörnsten i EU:s finansieringssystem och fastställer förfarandena för att göra de tre ovannämnda egna medlen tillgängliga för EU:s budget. Syftet med förordningen om tillhandahållande är att garantera att uppbörden av egna medel sker i tid och samtidigt säkerställa lika villkor för medlemsstaterna. Den nuvarande versionen av förordningen om tillhandahållande trädde i kraft den 1 oktober 2016 och tillämpas retroaktivt från den 1 januari 2014.

05 Den 25 juni 2021 lade kommissionen fram ett förslag¹³ till rådets förordning om ändring av förordningen om tillhandahållande i syfte att öka förutsägbarheten för medlemsstaterna och klargöra förfarandena för tvistlösning när egna medel

⁹ Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 (se fotnot [1](#)).

¹⁰ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 (se fotnoterna [2](#) och [3](#)).

¹¹ Rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770 (se fotnot [7](#)).

¹² Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 (se fotnot [5](#)).

¹³ COM(2021) 327 final, 25.6.2021.

tillhandahålls (nedan kallat *förslaget*). Förslaget är ett svar på rådets slutsatser från juli 2020¹⁴, där kommissionen uppmanades ”att överväga att lägga fram ett förslag till översyn av förordningen för att ta itu med utmaningarna i fråga om tillhandahållande av egna medel”. Den 6 juli 2021 bad rådet oss att avge ett yttrande över förslaget.

06 I detta yttrande bedömer vi huruvida förslagen till ändrade bestämmelser i förordningen om tillhandahållande stämmer överens med det mål att förbättra ordningen för tillhandahållande av egna medel som kommissionen anger i sitt förslag. Vår bedömning bygger på förslagets potentiella konsekvenser för EU:s budget, allmänna principer för intern kontroll och resultaten av våra tidigare årsrapporter och yttranden på området egna medel. Genom hela vårt yttrande lämnar vi förslag som kommissionen och lagstiftarna kan ta ställning till.

¹⁴ EUCO 10/20, extra möte i Europeiska rådet (17, 18, 19, 20 och 21 juli 2020) – Slutsatser, punkt 142.

Kommentarer

07 Vi har delat in våra kommentarer till förslaget i nedanstående områden, som enligt vår uppfattning täcker kommissionens viktigaste ändringsförslag (med hänvisning till de relevanta bestämmelserna):

- a) Finansförvaltning (artikel 9.1).
- b) Regler för tillhandahållande av egna medel (artiklarna 10a.2 och 10b.5).
- c) Regler för dröjsmålsränta (artiklarna 12.3 och 12.5).
- d) Förvaltning av belopp som är omöjliga att uppbära och som rör traditionella egna medel (artikel 13.2).
- e) Förfaranden vid tvistlösning (artiklarna 10b.7, 13.5 och 13b).
- f) Enhetliga regler för förvaltning av de olika egna medlen.

Finansförvaltning

08 I förslaget införs möjligheten för kommissionen att öppna ett **centraliserat konto för egna medel** hos ett finansinstitut som den själv väljer för att samla in betalningar från medlemsstaterna¹⁵. Detta skulle komplettera eller ersätta det nuvarande dubbla systemet som omfattar förvaltning dels av konton som öppnats i kommissionens namn i medlemsstaternas finansförvaltningar eller nationella centralbanker, dels av konton som öppnats i kommissionens namn hos affärsbanker. Systemet är förknippat med ett stort antal banköverföringar av olika volymer från medlemsstaterna till kommissionen på kommissionens begäran. Införandet av förslaget till kommissionens centraliserade finansförvaltning skulle i framtiden genomföras på frivillig basis på medlemsstaternas begäran.

Vår bedömning av de föreslagna ändringarna när det gäller finansförvaltningen

09 Ett centraliserat konto för egna medel skulle förenkla systemet för finansförvaltning och leda till en metod där förvaltningen av likvida medel slås samman. Det skulle potentiellt kunna minska antalet och frekvensen av banköverföringar från medlemsstaterna till kommissionen. Även om denna nya modell

¹⁵ Artikel 9.1 i förslaget till ändring av förordningen om tillhandahållande.

kan minska den administrativa börda som användningen av flera bankkonton medför, noterar vi att förslaget inte bygger på en detaljerad kostnads-nyttoanalys av centraliserad finansförvaltning för både kommissionen och medlemsstaterna. Vidare har de operativa detaljerna om hur systemet med centraliserad finansförvaltning skulle fungera i praktiken ännu inte utformats. Därför kan vi inte fullt ut bedöma om detta förslag till ändring av förordningen om tillhandahållande har potential att förbättra det sätt på vilket egna medel tillhandahålls.

Regler för tillhandahållande av egna medel

10 Förslaget ger medlemsstaterna möjlighet att **tidigarelägga betalningar av moms- och BNI-baserade egna medel**, särskilt när EU:s budget ändras vid årets slut¹⁶. Detta är ett undantagsförfarande som bygger på befintlig administrativ praxis och som måste godkännas av kommissionen efter en vederbörligen motiverad begäran från medlemsstaterna minst tre veckor i förväg. Medlemsstaterna begär dessa tidigarelagda betalningar huvudsakligen på grund av sina nationella budgetförfaranden. Vissa medlemsstater föredrar att lämna bidragen samma år som den EU-budget avser som bidragen begärs till, även om det i betalningsinfordran anges att de egna medlen ska tillhandahållas i januari påföljande år.

11 Kommissionen föreslår också att **tidsfristen för tillhandahållande av justeringarna av moms- och BNI-baserade egna medel från tidigare budgetår (saldon) skjuts upp** från juni det år då kommissionen underrättade medlemsstaterna om beloppen i fråga (år N+1) till mars påföljande år (N+2)¹⁷. Dessa saldon innefattar en omfördelning av det totala beloppet mellan medlemsstaterna beroende på deras respektive andelar av de BNI-baserade egna medlen.

Vår bedömning av de föreslagna reglerna för tillhandahållande av egna medel

12 Vi välkomnar de föreslagna bestämmelserna om tidigarelagda betalningar eftersom de formaliserar befintlig praxis och skapar större rättslig säkerhet för medlemsstaterna. De är också neutrala i förhållande till EU-budgeten, eftersom medlemsstaterna kommer att stå för de kostnader som eventuellt tillkommer i samband med de tidigarelagda betalningarna, till exempel negativ ränta.

¹⁶ Artikel 10a.2 i förslaget till ändring av förordningen om tillhandahållande.

¹⁷ Artikel 10b.5 i förslaget till ändring av förordningen om tillhandahållande.

13 Vi stöder att tidsfristen skjuts upp för tillhandahållandet av saldot för moms- och BNI-baserade egna medel, eftersom det säkerställer att de betalningar som medlemsstaterna ska göra är mer förutsägbara och kan underlätta de nationella budgetförfarandena. Vi har tidigare stött det föreslagna förfarandet för att förlänga tiden mellan datumet för anmälan och den tidpunkt när medlemsstaterna ska tillhandahålla beloppen¹⁸. Förslaget är neutralt i förhållande till EU:s budget, men det kommer att ytterligare minska budget- och likviditetsosäkerheten för medlemsstaterna och därmed förbättra systemet för egna medel.

Regler för dröjsmålsränta

14 I förslaget **höjs tröskelvärdet för att inte kräva in ränta för försenad inbetalning av egna medel** från 500 euro till 1 000 euro¹⁹ för att förbättra återvinningsförfarandets kostnadseffektivitet. Förslaget utvidgar också **begränsningen av räntan för försenad inbetalning av egna medel – för närvarande 16 procentenheter – till att omfatta gamla fall** på vilka begränsningen inte tillämpas enligt de nuvarande reglerna²⁰. Tidigare har vissa medlemsstater ackumulerat mycket stora räntebelopp på grund av försenade betalningar enligt reglerna i förordningen om tillhandahållande (en ränta på 0,25 procentenheter för varje månad som krediteringen försenas).

15 För att undvika ackumulering av oproportionerliga räntebelopp infördes redan genom den tidigare ändringen av förordningen om tillhandahållande²¹ en begränsning av höjningen av räntesatsen till 16 procentenheter vid överskridande av tidsfristen för tillhandahållande av egna medel, vilken tillämpades på försenad inbetalning av egna medel som skulle ha betalats från den 1 oktober 2016. Vi har tidigare välkomnat förslaget att begränsa den maximala höjningen av räntesatsen²².

16 Förslaget utvidgar begränsningen av höjningen av räntan till fall som inte omfattas av den nuvarande begränsningen, det vill säga fall som rör försenade inbetalningar av egna medel som skulle ha betalats före den 1 oktober 2016. Kommissionen uppskattar att detta förslag skulle leda till en potentiell minskning av

¹⁸ Punkt 11 i revisionsrättens yttrande 07/2015.

¹⁹ Artikel 12.3 i förslaget till ändring av förordningen om tillhandahållande.

²⁰ Artikel 12.5 i förslaget till ändring av förordningen om tillhandahållande.

²¹ Rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804 (se fotnot 3).

²² Punkt 17 i revisionsrättens yttrande 07/2015.

ränteintäkterna för EU-budgeten på 27,5 miljoner euro per år. Mellan 2015 och 2019 skulle mer än 70 % av dröjsmålsräntan betalas av endast fem medlemsstater.

Vår bedömning av de föreslagna reglerna för dröjsmålsränta

17 Vi välkomnar förslaget om ett dubbelt så högt tröskelvärde för att avstå från att utkräva ränta, som sannolikt kommer att göra återvinningsförfarandet kostnadseffektivare. Vi konstaterar att en sådan höjning endast skulle gynna sju av 94 fall per år²³ och därför ha en begränsad effekt. Vi noterar dock att reglerna för dröjsmålsränta också bör ge medlemsstaterna starka incitament att betala i tid.

18 Vi håller med om att den föreslagna utvidgningen av begränsningen av dröjsmålsräntan förenklar det nuvarande systemet som helhet men vill samtidigt påpeka att det också kan medföra fördelar för medlemsstater som inte har fullgjort sin skyldighet att göra betalningar i tid.

Förvaltning av belopp som är omöjliga att uppbära och som rör traditionella egna medel

19 Medlemsstaterna uppbär tullavgifter, bokför dem i särskilda räkenskaper och gör dem tillgängliga för EU varje månad. När det gäller tullar som fastställts men ännu inte betalats av en importör ska medlemsstaterna föra särskilda räkenskaper. Det kan finnas flera skäl till detta, till exempel ett överklagande från en importör av beslutet om fastställande av tullskulder, utebliven betalning eller importörens insolvens.

20 De belopp som bokförs i dessa särskilda räkenskaper ska förklaras omöjliga att uppbära när de nationella myndigheterna anser att de inte kan uppbära dem, och de ska anses omöjliga att uppbära senast fem år efter den dag då beloppet fastställdes. I alla fall som rör belopp som är omöjliga att uppbära och som överstiger 100 000 euro ska kommissionen bedöma huruvida orsakerna till att de är omöjliga att uppbära kan tillskrivas medlemsstaterna och om så är fallet kräva att de tillhandahåller EU:s budget sådana belopp. Om rättsliga åtgärder har vidtagits eller om delbetalningar har erhållits börjar femårsperioden löpa antingen från den dag då det slutliga avgörandet har meddelats eller från den senaste verkställda betalningen²⁴.

²³ Genomsnittlig siffra baserad på uppgifter från kommissionen om fall avseende dröjsmålsränta för 2018, 2019 och 2020.

²⁴ Artikel 13.2 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014.

21 I våra senaste årsrapporter²⁵ har vi rapporterat kvarstående brister i förvaltningen av vissa medlemsstaters särskilda räkenskaper, till exempel avskrivning eller försenad bokföring av fordringar i redovisningssystemet eller förseningar i indrivningen av fordringarna. I EU:s konsoliderade räkenskaper för 2020 uppgick fordringarna från de särskilda räkenskaperna till totalt 1,4 miljarder euro och var föremål för en nedskrivning på 892 miljoner euro, inklusive beloppen för tullavgifter som var omöjliga att uppbära (samma aggregat uppgick 2019 till 1,6 miljarder euro respektive 931 miljoner euro)²⁶.

22 För att förbättra förvaltningen och undvika ackumulering av dröjsmålsränta i gamla fall (se punkterna **14–18**) föreslår kommissionen att det införs en **allmän tidsfrist (på 10 år) för belopp som är omöjliga att uppbära och som ska avföras från de särskilda räkenskaperna** i syfte att se till att fall bedöms och regleras inom en rimlig tidsperiod, oberoende av pågående rättsliga överklaganden eller delbetalningar²⁷. Detta förslag stöds inte av någon bedömning som visar att en sådan förändring skulle förbättra förvaltningen av traditionella egna medel.

Vår bedömning av de föreslagna ändringarna av hur belopp som är omöjliga att uppbära och som rör traditionella egna medel förvaltas

23 Även om den föreslagna ändringen kommer att leda till en betydande minskning av de tullskulder som bokförs i de särskilda räkenskaperna för traditionella egna medel, är det osannolikt att medlemsstaternas förvaltning av egna medel blir enklare. Den föreslagna ändringen innebär en ytterligare börda för kommissionen, eftersom den skulle behöva bedöma om medlemsstaterna är ekonomiskt ansvariga i fall som fortfarande är föremål för rättsligt överklagande. I dessa fall kan det slutliga beslutet annullera skulden.

24 Vi anser att kommissionen inte visar i vilken utsträckning de föreslagna ändringarna faktiskt gör systemen för tillhandahållande av traditionella egna medel effektivare. Som vi tidigare har påpekat i våra årsrapporter²⁸ bör förvaltningen av

²⁵ Se våra årsrapporter sedan 2012, till exempel punkt 3.9 i årsrapporten för 2019, punkt 4.10 i årsrapporten för 2018, punkt 4.15 i årsrapporten för 2017 och punkt 4.15 i årsrapporten för 2016.

²⁶ COM(2021) 381 final, 30.6.2021.

²⁷ Artikel 13.2 i förslaget till ändring av förordningen om tillhandahållande (femte stycket).

²⁸ Se rekommendation 4.2 i årsrapporten för 2018, rekommendation 2 i årsrapporten för 2015 och rekommendation 4 i årsrapporten för 2014.

dessa räkenskaper helst förbättras genom att kommissionen kontinuerligt vidtar åtgärder inte bara för att förtydliga reglerna för bokföring av fastställda tullavgifter som inte har uppburits utan också för att ge medlemsstaterna relevant stöd vid tillämpningen av dem. Kommissionen bör dessutom förbättra övervakningen av de särskilda räkenskaper som sammanställs av de nationella tullmyndigheterna.

Förslag 1 – Ompröva förslaget att införa en allmän tidsfrist för att avföra fordringar som är omöjliga att uppbära från de särskilda räkenskaperna för traditionella egna medel

Eftersom kommissionen inte visar att denna föreslagna ändring av förordningen om tillhandahållande effektiviserar förvaltningen av egna medel på EU-nivå och nationell nivå, föreslår vi att den omprövar förslaget att införa en allmän tidsfrist för att avföra fordringar som är omöjliga att uppbära från de särskilda räkenskaperna för traditionella egna medel.

Förfaranden vid tvistlösning

25 Den nuvarande förordningen om tillhandahållande förser inte medlemsstaterna med något prövningsförfarande för att lösa meningsskiljaktigheter med kommissionen om tillhandahållandet av egna medel. Medlemsstaterna kan dock väcka talan om obehörig vinst vid Europeiska unionens domstol för att bestrida betalningarna. Denna åtgärd innebär att medlemsstaterna måste kunna bevisa att kommissionen har gjort en vinst och att de själva har gjort en förlust, vilket är svårt på grund av nationella skyldigheter enligt EU-lagstiftningen om systemet för egna medel²⁹.

26 Genom förslaget införs ett nytt **förfarande för prövning vid tvistlösning** mellan en medlemsstat och kommissionen om traditionella egna medel och momsbaserade egna medel³⁰. Det nya förfarandet föreskriver en strukturerad dialog om omtvistade belopp i syfte att göra det lättare att nå en överenskommelse. Förfarandet för prövning påverkar inte medlemsstaternas skyldighet att betala sina bidrag inom de lagstadgade tidsfristerna.

²⁹ Punkterna 82–85 i domstolens dom i mål C-575/18 (Republiken Tjeckien mot Europeiska kommissionen).

³⁰ Artiklarna 10b.7, 13.5 och 13b i förslaget till ändring av förordningen om tillhandahållande.

27 I fall av meningsskiljaktigheter mellan en medlemsstat och kommissionen om beloppen för traditionella egna medel eller momsbaseade bidrag anges också i förslaget att medlemsstaterna kan **uttrycka reservationer** mot kommissionens ståndpunkt när de tillhandahåller egna medel. Till följd av detta avbryts den period under vilken räntan har ackumulerats³¹. Dessa ”betalningar som omfattas av reservationer” används redan i det nuvarande systemet baserat på befintlig praxis.

28 I förslaget fastställs olika bestämmelser för förfarandet för prövning (bland annat tidsfrister för när medlemsstaterna ska lämna in en begäran och för när kommissionen ska meddela sina synpunkter) beroende på vilken typ av egna medel det rör sig om (se [tabell 1](#)).

Tabell 1 – Skillnader i förfarandet för prövning mellan momsbaseade egna medel och traditionella egna medel enligt förslaget

Typ av egna medel	Tidsfrist för medlemsstaternas begäran	Motivering till begäran	Tidsfrist för kommissionens synpunkter
Momsbaseade egna medel	2 månader	Kan innehålla en motivering	3 månader
Traditionella egna medel	3 månader	Ska innehålla en motivering	6 månader

Källa: Revisionsrätten, på grundval av förslaget.

29 Redan genom rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89³² infördes ett förfarande för prövning för de momsbaseade egna medlen. Den prövningen följer samma krav som det förfarande som föreslås i förordningen om tillhandahållande när det gäller tidsfristerna för både medlemsstatens begäran och kommissionens meddelande om resultatet av förfarandet samt när det gäller innehållet i begäran. Den avslutas dock med att kommissionen antar ett beslut mot vilket medlemsstaten kan väcka talan om ogiltigförklaring vid EU-domstolen. Samma förfarande har också införts för de nya egna medel som baseras på plastförpackningsavfall som inte

³¹ Artikel 13 a i förslaget till ändring av förordningen om tillhandahållande.

³² Artikel 9.1a; se fotnot 5.

materialåtervinns, i enlighet med rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770³³. Som vi tidigare har påpekat³⁴ ger det sistnämnda instrumentet medlemsstaterna en ytterligare möjlighet att inleda rättsliga förfaranden om de inte godtar kommissionens beslut om tillhandahållande av egna medel.

30 Förslaget hänvisar vidare till ovannämnda befintliga förfarande när det gäller momsbaseade egna medel. I förslaget till ändring av förordningen om tillhandahållande föreskrivs det att prövningen ska avbrytas om en medlemsstat väcker talan om ogiltigförklaring vid EU-domstolen mot ett beslut som kommissionen antagit i samma ärende i enlighet med rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89³⁵.

31 *Tabell 2* ger en översikt över de förfaranden för prövning avseende egna medel som fastställs i andra rättsakter som redan är i kraft och hur de skiljer sig från dem i förslaget.

³³ Artikel 9.4; se fotnot 7.

³⁴ Punkt 34 i revisionsrättens yttrande 11/2020.

³⁵ Artikel 13b.4 i förslaget till ändring av förordningen om tillhandahållande.

Tabell 2 – Jämförelse mellan förfarandena för prövning avseende egna medel i befintliga rättsakter och i förslaget

Typ av egna medel	Rättslig grund	Förfarandet slutar med ett kommissionsbeslut	Möjlighet för medlemsstaten att väcka talan om ogiltigförklaring vid EU-domstolen	Möjlighet för medlemsstaten att väcka talan om obehörig vinst vid EU-domstolen
▼	▼	▼	▼	▼
Egna medel baserade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns	Förordning 2021/770			
Momsbaserade egna medel	Förordning 1553/89			
	Förslaget			
Traditionella egna medel	Förslaget			

Källa: Revisionsrätten, på grundval av rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770, rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 och förslaget.

Vår bedömning av de föreslagna förfarandena för tvistlösning

32 Vi välkomnar den föreslagna bestämmelsen om betalningar som omfattas av reservationer, eftersom den formaliserar nuvarande praxis som ännu inte har inkluderats i förordningen om tillhandahållande. För att bestämmelsen ska vara ändamålsenlig kommer kommissionen att behöva utforma interna förfaranden som framför allt förtydligar var sådana betalningar används, hur de övervakas och i vilka fall villkorligheten på grund av medlemsstaternas reservationer upphör genom att betalningarna görs slutliga.

33 Vi noterar att kommissionen har föreslagit att ett förfarande för prövning ska införas inom ramen för förordningen om tillhandahållande i händelse av meningsskiljaktigheter mellan kommissionen och medlemsstaterna om tillhandahållandet av traditionella egna medel och momsbaserade egna medel. Även om förfarandet ger en ram för strukturerad dialog så att medlemsstaterna kan begära att kommissionen omprövar sin ståndpunkt när det gäller beräkning, fastställande och

uppbörd av egna medel, säkerställer det inte nödvändigtvis att tvister löses på ett ändamålsenligt sätt. Eftersom förfarandet inte avslutas genom ett kommissionsbeslut kan medlemsstaterna inte väcka talan om ogiltigförklaring av det. Medlemsstaterna kan dock väcka talan om obehörig vinst vid EU-domstolen om en betalning som omfattas av en reservation har gjorts.

34 Vidare leder förslaget till parallella och delvis olika regler för prövningsförfaranden avseende momsbaseade egna medel. Detta gör systemet för EU-finansiering mer komplext, påverkar rättssäkerheten och förutsägbarheten i medlemsstaternas betalningar och kan också skapa en betydande administrativ börda för kommissionen.

35 Vi konstaterar dessutom att kommissionen inte har föreslagit att ett sådant förfarande ska införas för de BNI-baserade egna medlen, som beräknas med hjälp av statistiska uppgifter, vilket även är fallet för de nya egna medel som baseras på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns. De BNI-baserade egna medlen utgör den största intäktskällan för EU:s budget (70 % år 2020).

Förslag 2 – Föreslå ett enda förfarande för prövning vid tvistlösning när egna medel tillhandahålls

I syfte att effektivisera tvistlösningsförfarandet och tillhandahålla ett ändamålsenligt instrument för att lösa meningsskiljaktigheter mellan medlemsstaterna och kommissionen föreslår vi att ett enda prövningsförfarande för tillhandahållandet av egna medel införs. Ett sådant förfarande bör säkerställa en balans mellan medlemsstaternas rätt till försvar och den potentiella administrativa börda som detta kan medföra för kommissionen. Enskilda intäktskällors särdrag och deras respektive rättsliga ramar bör också beaktas. För att undvika en onödig börda för förvaltningen av traditionella egna medel på grund av det stora antalet små, enskilda, underliggande transaktioner skulle kommissionen kunna fastställa ett tröskelvärde som innebär att prövningsförfarandet endast inleds i fall med betydande finansiella konsekvenser.

Enhetliga regler för förvaltning av de olika egna medlen

36 Vi konstaterar att de regler för förvaltning av egna medel som införs genom förslaget inte alltid är förenliga med bestämmelserna i rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770 (tillämplig på egna medel baserade på plastförpackningsavfall som inte

materialåtervinns) och rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 (tillämplig på momsbaseerade egna medel). Det gäller bestämmelserna om att tillåta medlemsstaterna att tidigare lägga betalningar (se punkt 10), senareläggande av datumet då justeringar tillhandahålls (se punkt 11), tröskelvärdet för att inte kräva in dröjsmålsränta (se punkt 14) och förfarandena för tvistlösning (se punkterna 25–31).

37 I förslaget anser kommissionen att alla bestämmelser om tillhandahållande av egna medel bör slås samman i framtiden när nya intäktskällor införs, i enlighet med vad som överenskommit i det interinstitutionella avtalet om den fleråriga budgetramen för 2021–2027³⁶. Vi noterar detta mål men beklagar att det nuvarande förslaget inte förutser en sammanslagning av alla bestämmelser om tillhandahållande av egna medel. Vi upprepar att en enda förordning med en heltäckande uppsättning bestämmelser om egna medel skulle göra systemet enklare och mer transparent³⁷.

38 *Bilagan* innehåller förslag till ändringar av vissa bestämmelser i förslaget. Våra förslag rör vissa av de frågor som beskrivits ovan, och vi föreslår även en mindre redaktionell förbättring.

³⁶ Interinstitutionellt avtal av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 28).

³⁷ Punkt 12 i revisionsrättens yttrande 05/2018.

Slutsats

39 Vi anser att kommissionens förslag till ändring av förordningen om tillhandahållande är ett positivt steg mot att förbättra den nuvarande rättsliga ramen. Förslaget formaliserar en del av nuvarande praxis, till exempel möjligheten att tillhandahålla tidigarelagda betalningar (se punkt **12**), och ökar i viss utsträckning förutsägbarheten i förvaltningen av likvida medel, särskilt genom att tidsfristen för justeringar av de medel som tillhandahållits under tidigare budgetår skjuts upp (se punkt **13**). Detta kan bidra till att minska den administrativa bördan. Genom förslaget införs också ett förfarande för tvistlösning som inte fanns tidigare och som möjliggör en strukturerad dialog om omtvistade belopp i syfte att göra det lättare att nå en överenskommelse (se punkt **33**).

40 Vi har dock identifierat ett antal nackdelar. Att utvidga begränsningen av höjningen av räntan för försenad inbetalning till att även omfatta gamla fall kan leda till ekonomiska fördelar för några medlemsstater på grund av de betydande belopp som kan vara inblandade (se punkt **18**). De föreslagna förfarandena vid tvistlösning när egna medel tillhandahålls skiljer sig från reglerna i andra befintliga förordningar när det gäller momsbaseade egna medel och de nya egna medlen baseade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns (se punkt **34**).

41 Vissa av förslagen till ändringar av de nuvarande bestämmelserna i förordningen om tillhandahållande stöds dessutom inte av tillräckliga bevis, vilket innebär att det inte går att påvisa vilken inverkan de har på effektiviteten i tillhandahållandet av egna medel. Detta gäller upprättandet av centraliserade konton för finansförvaltning (se punkt **09**) och ändringen av reglerna för förvaltning av belopp som är omöjliga att uppbära och som rör traditionella egna medel (se punkt **23**). Vi beklagar också att förslaget inte förutser en sammanslagning av alla bestämmelser om tillhandahållande av egna medel (se punkt **37**).

42 Vi anser därför att lagstiftningsförslaget skulle kunna förbättras om kommissionen

- omprövade förslaget att införa en allmän tidsfrist för att avföra fordringar som är omöjliga att uppbära från de särskilda räkenskaperna för traditionella egna medel,
- såg över tvistlösningsförfarandena ytterligare och lade fram ett förslag om ett enda förfarande för prövning avseende egna medel.

Detta yttrande antogs av revisionsrättens avdelning V, med ledamoten Tony Murphy som ordförande, i Luxemburg den 22 september 2021.

För revisionsrätten

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'K-H se', written in a cursive style.

Klaus-Heiner Lehne
ordförande

Bilaga – Våra förslag till ändringar av förslaget

Kommissionens förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 för att förbättra förutsägbarheten för medlemsstaterna och förtydliga förfarandena vid tvistlösning när traditionella, momsbaserade och BNI-baserade egna medel tillhandahålls (COM(2021) 327 final, 25.6.2021, 2021/0161 (NLE))

Hänvisning till de föreslagna bestämmelserna	Våra förslag till ändringar	Kommentarer
Artikel 13.2	Ordalydelsen i den nu gällande bestämmelsen bör behållas.	Vi föreslår att införandet av den allmänna tidsfristen på tio år för att avföra fordringar som är omöjliga att uppbära från de särskilda räknenskaperna för traditionella egna medel omprövas (se punkterna 19–24 och förslag 1).
Artikel 13b	Förslaget till bestämmelse bör omarbetas så att ett enda förfarande för prövning införs vid tvistlösning när egna medel tillhandahålls.	Ett enda förfarande för prövning vid tvistlösning när egna medel tillhandahålls bör föreslås. Ett sådant förfarande bör ta hänsyn till enskilda intäktskällors särdrag och deras respektive rättsliga ramar (se punkterna 25–35 och förslag 2).
Artikel 13b.2	”Inom sex månader från mottagandet av begäran som föreskrivs i punkt 1 ska kommissionen meddela [...]”.	Det föreslagna förfarandet för prövning avser traditionella egna medel. För att undvika eventuella tvetydigheter föreslår vi att man hänvisar till artikel 13.5 i förslaget till ändring av förordningen om tillhandahållande. På samma sätt hänvisar kommissionen till artikel 10b.7 när det gäller förfarandet för momsbaserade egna medel i den sista meningen i artikel 13b.2: ”I fall av meningsskiljaktigheter mellan en medlemsstat och kommissionen i enlighet med artikel 10b.7 ska kommissionen meddela [...]”. Detta förslag bör läsas tillsammans med ovanstående kommentarer till artikel 13b.